

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Svk/18/2022
Identifikačné číslo spisu: 7018201026
Dátum vydania rozhodnutia: 10. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7018201026.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: F. O., bytom Z.F. H. XX, A., zastúpenej JUDr. Vladimírom Volčkom, advokátom so sídlom Mlynská 27, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Komenského 52, Košice, za účasti: 1. F. Š., bytom L. XX, A., 2. P. O., bytom J. XX, A., 3. F. A., bytom Ž. XX, A., 4. P. A., bytom B. X, A., ďalší účastníci 3., 4. zastúpení JUDr. Jozefom Vaškom, advokátom so sídlom Szakkayho 1, Košice, 5. F. O., bytom Z. H. XX, A., zastúpená JUDr. Vladimírom Volčkom, advokátom so sídlom Mlynská 27, Košice (ďalší účastníci 3., 4., 5. sú právni nástupcovia po nebohej F. A., zomrelej XX. F. XXXX, naposledy bytom F. XX, A.Š.), 6. D. G. F., bytom E. XX, A., 7. O. G., bytom L. XX, A. (ďalšie účastníčky 6., 7. sú právne nástupkyne po nebohej O. X., zomrelej XX. F. XXXX, naposledy bytom E. XX, A.), 8. E. Č., bytom X. XX, A., 9. D. L. K., bytom J. X, A., 10. D. D. B., X., bytom F. U. XX, B. (ďalší účastníci 9., 10. sú právni nástupcovia po nebohom D. D. B., zomrelom XX. T. XXXX, naposledy bytom E. X, A.Š.), 11. J. D., bytom Q. XX, A., 12. F. Q., bytom A. X, A., 13. O. O., bytom L. X, A., 14. F. I., bytom C. XX, A., 15. F. I., bytom Q. XX, X., 16. E. A., bytom Q. C. XX, K. Z. B. (právna nástupkyňa po nebohej F. B., zomrelej XX. L. XXXX, naposledy bytom Ž. XX, A.), 17. J. U., bytom A. XX, A. (právny nástupca po nebohej V. U., zomrelej XX. P. XXXX, naposledy bytom A. XX, A.), 18. G. I., bytom K. Q. XX, A., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP6-2018/036027/Nan zo dňa 12. septembra 2018, konajúc o kasačných sťažnostiach žalobkyne a ďalších účastníkov konania 3., 4., 5. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/158/2018-288 zo dňa 17. marca 2021, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/158/2018-288 zo dňa 17. marca 2021 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) uznesením č. k. 7S/158/2018-288 zo dňa 17. marca 2021 zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/158/2018-256 zo dňa 25. februára 2019, ktorým v zmysle § 33 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) pribral do konania ako účastníkov V. O., F. Š., J. O., P. O., F. A., J. O., O. X., J. K.Á., E. Č., D. D. B., J. D., J. B., F. Q., J. A., O. O., J. A., F. I., F. I., F. B., J. I., V. U., J. I. a G. I.

2. Konštatoval, že predmet súdneho prieskumu v tomto konaní je vymedzený obsahom rozhodnutia napadnutého správnu žalobou. Z administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa bolo vydané v konaní o individuálnej námietke žalobkyne F. O. v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim (ďalej len „zákon č. 64/1997 Z. z.“), podanej proti úvodným podkladom na pozemky, nachádzajúce sa v obvode záhradkovej osady I. Q. XX-XX Š. X. E. v katastrálnom území Š.T..

3. Vychádzajúc z ustanovení § 7 ods. 4 a § 9 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom dospel krajský súd k záveru, že účastníkmi konania pred správnym súdom sú žalobca, ktorý podal v administratívnom konaní námietky a žalovaný, preto v danom prípade, zohľadňujúc predmet konania, neboli splnené podmienky pre pribratie osôb, uvedených v bode 1., do konania ako účastníkov.

II.

4. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa, ako aj ďalší účastníci konania 3., 4., 5., ktorí sú právnymi nástupcami po nebohej účastníčke konania F. A., v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

5. Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti zo dňa 22. apríla 2021 namietala, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

6. Mala za to, že vydaním predmetného zrušujúceho uznesenia správny súd išiel nad rámec svojich právomocí, ako aj nad rámec Správneho súdneho poriadku. Ďalej poukázala na ustanovenie § 150 ods. 1 SSP, týkajúce sa viazanosti správneho súdu uznesením, pričom dala do pozornosti výnimku z uvedenej zásady, ktorú v zmysle Správneho súdneho poriadku predstavuje uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania. Tvrdila však, že uznesenie o pribratí ďalších účastníkov do konania nemožno považovať za uznesenie o vedení konania, a to z dôvodu, že sa ním zasahuje do právom chránených záujmov účastníkov konania a bola voči nemu prípustná sťažnosť. Dodala, že uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania, zostávajú bez vplyvu na rozhodnutie vo veci samej a nemôžu privodiť vážnejšiu ujmu na právach účastníkov. Týkajú sa spravidla takých otázok, ktoré v záujme hospodárneho vedenia konania vyžadujú rýchle riešenie bez toho, že by odopretie možnosti opravného prostriedku mohlo byť na ujmu práv účastníkov konania. Súd nie je týmito uzneseniami viazaný a môže ich zmeniť, prípadne vydať nové uznesenie, ktorým bude otázka vedenia konania upravená inak, pričom výslovné zrušenie predchádzajúceho uznesenia nie je potrebné. Napokon uviedla, že pri uzneseniach o vedení konania sa nepripúšťa možnosť podania opravného prostriedku, a to z dôvodu, že takéto uznesenie nezasahuje do práv a právom chránených záujmov účastníkov konania. Predmetné uznesenia preto nie sú pre súd záväzné a z tohto dôvodu už nie je potrebné vydávať zrušujúce uznesenie, ale vydá sa rovno nové uznesenie, ktorým nanovo upravuje vedenie konania. S ohľadom na uvedené žalobkyňa namietala, že ani krajský súd napadnuté uznesenie nepokladal za uznesenie o vedení konania, keď v poučení pripustil možnosť podania kasačnej sťažnosti, teda považoval ho za uznesenie, ktoré je pre súd záväzné.

7. Ďalej namietala, že krajský súd predmetné uznesenie nedostatočne odôvodnil, resp. jedine uviedol, že išlo o konanie o individuálnej námietke, a z tohto dôvodu pribratých účastníkov konania nemožno považovať za ďalších účastníkov konania v súlade s § 32 ods. 3 SSP. Zdôraznila, že krajský súd o

uvedenej skutočnosti od začiatku konania vedel, a bol na predmetné upozornený, avšak rozhodol sa s pribratými účastníkmi konať a pribrať ich do konania z toho dôvodu, že mal za to, že v prípade zrušenia rozhodnutia správneho orgánu by mohli byť dotknuté ich práva a povinnosti. Zároveň uviedla, že krajský súd neodôvodnil ani skutočnosť, čo ho po dvoch rokoch od vydania uznesenia bez akéhokoľvek návrhu, resp. podnetu, či už sporových strán alebo ďalších účastníkov konania, viedlo k vydaniu zrušujúceho uznesenia. Taktiež zdôraznila, že krajský súd v odôvodnení uznesenia neuviedol, akými ustanoveniami Správneho súdneho poriadku sa pri vydávaní rozhodnutia riadil, teda neuviedol zákonný podklad, z ktorého odvodil možnosť vydania zrušujúceho uznesenia.

8. Navrhla, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadala priznať žalobkyni náhradu trov kasačného konania.

9. Ďalší účastníci konania 3., 4., 5. v kasačnej sťažnosti zo dňa 29. apríla 2021 namietali, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

10. Mali za to, že vydaním predmetného zrušujúceho uznesenia správny súd išiel nad rámec svojich právomocí, ako aj nad rámec Správneho súdneho poriadku. Ďalej poukázali na ustanovenie § 150 ods. 1 SSP, týkajúce sa viazanosti správneho súdu uznesením, pričom dali do pozornosti výnimku z uvedenej zásady, ktorú v zmysle Správneho súdneho poriadku predstavuje uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania. Tvrdili však, že uznesenie o pribratí ďalších účastníkov do konania nemožno považovať za uznesenie o vedení konania, a to z dôvodu, že sa ním zasahuje do právom chránených záujmov účastníkov konania a bola voči nemu prípustná sťažnosť. Dodali, že uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania, zostávajú bez vplyvu na rozhodnutie vo veci samej a nemôžu privodiť vážnejšiu ujmu na právach účastníkov. Týkajú sa spravidla takých otázok, ktoré v záujme hospodárneho vedenia konania vyžadujú rýchle riešenie bez toho, že by odopretie možnosti opravného prostriedku mohlo byť na ujmu práv účastníkov konania. Súd nie je týmito uzneseniami viazaný a môže ich zmeniť, prípadne vydať nové uznesenie, ktorým bude otázka vedenia konania upravená inak, pričom výslovné zrušenie predchádzajúceho uznesenia nie je potrebné. Napokon uviedli, že pri uzneseniach o vedení konania sa nepripúšťa možnosť podania opravného prostriedku, a to z dôvodu, že takéto uznesenie nezasahuje do práv a právom chránených záujmov účastníkov konania. Predmetné uznesenia preto nie sú pre súd záväzné a z tohto dôvodu už nie je potrebné vydávať zrušujúce uznesenie, ale vydá sa rovno nové uznesenie, ktorým nanovo upravuje vedenie konania. S ohľadom na uvedené namietali, že ani krajský súd napadnuté uznesenie nepokladal za uznesenie o vedení konania, keď v poučení pripustil možnosť podania kasačnej sťažnosti, teda považoval ho za uznesenie, ktoré je pre súd záväzné.

11. Ďalej namietali, že krajský súd predmetné uznesenie nedostatočne odôvodnil, resp. jedine uviedol, že išlo o konanie o individuálnej námietke, a z tohto dôvodu pribratých účastníkov konania nemožno považovať za ďalších účastníkov konania v súlade s § 32 ods. 3 SSP. Zdôraznili, že krajský súd o uvedenej skutočnosti od začiatku konania vedel, a bol na predmetné upozornený, avšak rozhodol sa s pribratými účastníkmi konať a pribrať ich do konania z toho dôvodu, že mal za to, že v prípade zrušenia rozhodnutia správneho orgánu by mohli byť dotknuté ich práva a povinnosti. Zároveň uviedli, že krajský súd neodôvodnil ani skutočnosť, čo ho po dvoch rokoch od vydania uznesenia bez akéhokoľvek návrhu, resp. podnetu, či už sporových strán alebo ďalších účastníkov konania, viedlo k vydaniu zrušujúceho uznesenia. Taktiež zdôraznili, že krajský súd v odôvodnení uznesenia neuviedol, akými ustanoveniami Správneho súdneho poriadku sa pri vydávaní rozhodnutia riadil, teda neuviedol zákonný podklad, z ktorého odvodil možnosť vydania zrušujúceho uznesenia.

12. Navrhli, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadali o priznanie náhrady trov kasačného konania v plnom rozsahu.

III.

13. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne, ako aj ďalších účastníkov konania 3., 4., a 5. vyjadril podaniami zo dňa 14. februára 2022, v ktorých zhodne uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s právnym posúdením veci krajským súdom, uvedeným v napadnutom rozhodnutí. Zároveň bol toho názoru, že nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a napadnuté uznesenie je v súlade s právnym názorom kasačného súdu, vysloveným v danej veci rozsudkom sp. zn. 3Sžrk/8/2019 zo dňa 17. októbra 2019, v ktorom konštatoval, že požiadavka sťažovateľky, aby do konania v obdobnej veci boli pribratí všetci vlastníci, nebola opodstatnená, a taktiež bola v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol a účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

14. Ďalší účastníci konania 3., 4., a 5. sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadrili podaním zo dňa 01. marca 2022. Uviedli, že sa v plnej miere stotožňujú s právnou a skutkovou argumentáciou prezentovanou žalobkyňou v kasačnej sťažnosti. Tvrdili, že zrušením predmetného uznesenia boli dotknuté jej práva, ako aj práva ďalších pribratých účastníkov do konania z dôvodu, že sa v konečnom dôsledku jedná o vyporiadanie vlastníckeho práva k záhradkovej osade, ktorá sa vyporiadava ako celok, pričom každý z účastníkov konania má záujem na výsledku predmetného konania a v prípade zrušenia rozhodnutia žalovaného budú dotknuté ich práva a povinnosti ako podielových spoluvlastníkov predmetných nehnuteľností. Navrhli, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

15. Žalobkyňa sa ku kasačnej sťažnosti ďalších účastníkov konania 3., 4., a 5. vyjadrila podaním zo dňa 01. marca 2022, v ktorom uviedla, že sa v plnej miere stotožňuje s právnou a skutkovou argumentáciou prezentovanou ďalšími účastníkmi konania v kasačnej sťažnosti. Tvrdila, že zrušením predmetného uznesenia boli dotknuté jej práva, ako aj práva ďalších pribratých účastníkov do konania z dôvodu, že sa v konečnom dôsledku jedná o vyporiadanie vlastníckeho práva k záhradkovej osade, ktorá sa vyporiadava ako celok, pričom každý z účastníkov konania má záujem na výsledku predmetného konania a v prípade zrušenia rozhodnutia žalovaného budú dotknuté ich práva a povinnosti ako podielových spoluvlastníkov predmetných nehnuteľností. Navrhla, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

16. Ďalšia účastníčka konania 7. O. G. sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadrila podaním zo dňa 18. februára 2022. Uviedla, že v celom rozsahu s kasačnou sťažnosťou žalobkyne súhlasí a z tohto dôvodu sa v plnom rozsahu pripája k jej právnej, ako aj skutkovej argumentácii v nej uvedenej. Mala za to, že krajský súd p. X. (právna predchodkyňa ďalšej účastníčky konania 7.) ako účastníčku do konania pribral oprávnene, nakoľko sa v prvom rade jedná o vyporiadanie vlastníckeho práva k záhradkovej osade, ktorá sa vyporiadava ako celok. Navrhla, aby kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

17. Ďalšia účastníčka konania 6. G. F. sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadrila podaním zo dňa 25. februára 2022, v ktorom uviedla, že v celom rozsahu s kasačnou sťažnosťou žalobkyne súhlasí a z tohto dôvodu sa v plnom rozsahu pripája k jej právnej, ako aj skutkovej argumentácii v nej uvedenej. Mala za to, že krajský súd p. X. (právna predchodkyňa ďalšej účastníčky konania 6.) ako účastníčku do konania pribral oprávnene, nakoľko sa v prvom rade jedná o vyporiadanie vlastníckeho práva k záhradkovej osade, ktorá sa vyporiadava ako celok. Navrhla, aby kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

18. Ďalšia účastníčka konania 1. F. Š. sa ku kasačnej sťažnosti ďalších účastníkov konania 3., 4., a 5. vyjadrila podaním zo dňa 28. februára 2022. Tvrdila, že zrušením predmetného uznesenia boli dotknuté jej práva, ako aj práva ďalších pribratých účastníkov do konania z dôvodu, že sa v konečnom dôsledku jedná o vyporiadanie vlastníckeho práva k záhradkovej osade, ktorá sa vyporiadava ako celok, pričom každý z účastníkov konania má záujem na výsledku predmetného konania. Navrhla, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

19. Ďalší účastník konania 2. P. O. sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne, ako aj ďalších účastníkov konania 3., 4., a 5. vyjadril podaním zo dňa 28. februára 2022. Uviedol, že v celom rozsahu s kasačnými sťažnosťami súhlasí a z tohto dôvodu sa v plnom rozsahu pripája k ich právnej, ako aj skutkovej argumentácii v nich uvedenej. Tvrdil, že zrušením predmetného uznesenia boli dotknuté jeho práva, ako aj práva ďalších pribratých účastníkov do konania z dôvodu, že sa v konečnom dôsledku jedná o vyporiadanie vlastníckeho práva k záhradkovej osade, ktorá sa vyporiadava ako celok, pričom každý z účastníkov konania má záujem na výsledku predmetného konania. Navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

IV.

20. Ďalší účastníci konania 3., 4. a 5. sa k vyjadreniam žalovaného, ako aj žalobkyne a ďalších účastníkov konania vyjadrili podaním zo dňa 03. mája 2022. Uviedli, že s argumentmi žalovaného prezentovanými v jeho vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sa nestotožňujú, keďže žalovaný v tomto vyjadrení neoznačil zákonné ustanovenia, na základe ktorých považuje procesný postup súdu za správny, resp. žiadnym spôsobom nereagoval na podstatné argumenty ani judikatúru uvedenú v kasačnej sťažnosti ďalších účastníkov konania 3., 4. a 5. Jediným argumentom bol odkaz na uvádzaný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžrk/8/2019 zo dňa 17. októbra 2019, ktorý však žiadnym spôsobom nedáva odpoveď na vzniknuté procesné pochybenie krajského súdu. Preto argumentáciu žalovaného považovali za ničím nepodloženú. Vzhľadom na uvedené v plnom rozsahu zotrvali na skutkových, ako aj právnych argumentoch uvedených v kasačnej sťažnosti a navrhli, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a ďalším účastníkom konania 3., 4. a 5. priznal právo na náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100 %.

21. Žalobkyňa sa k vyjadreniam žalovaného, ako aj ďalších účastníkov konania vyjadrila podaním zo dňa 03. mája 2022. Uviedla, že s argumentmi žalovaného uvedenými v jeho vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sa nestotožňuje, keďže žalovaný v tomto vyjadrení neoznačil zákonné ustanovenia, na základe ktorých považuje procesný postup súdu za správny, resp. žiadnym spôsobom nereagoval na podstatné argumenty ani judikatúru uvedenú v kasačnej sťažnosti žalobkyne. Jediným argumentom bol odkaz na uvádzaný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžrk/8/2019 zo dňa 17. októbra 2019, ktorý však žiadnym spôsobom nedáva odpoveď na vzniknuté procesné pochybenie krajského súdu. Preto argumentáciu žalovaného považovala za ničím nepodloženú. Vzhľadom na uvedené v plnom rozsahu zotrvala na skutkových, ako aj právnych argumentoch uvedených v kasačnej sťažnosti a navrhla, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a žalobkyni priznal právo na náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100 %.

V.

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačné sťažnosti žalobkyne, ako aj ďalších účastníkov konania 3., 4. a 5. postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po ich preskúmaní dospel k záveru, že kasačné sťažnosti sú dôvodné.

23. Predmetom kasačného konania v danej veci bolo uznesenie krajského súdu, ktorým rozhodol o zrušení uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/158/2018-256 zo dňa 25. februára 2019 o pribratí účastníkov do konania v zmysle § 33 SSP.

24. Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis žalovaného, najvyšší správny súd mal preukázané, že žalobou zo dňa 11. novembra 2018 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP6-2018/036027/Nan zo dňa 12. septembra 2018, ktorým rozhodol v konaní o odvolaní žalobkyne tak, že toto zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Košice, pozemkového a lesného odboru č. OU-KE-PLO-2018/012781-106-An zo dňa 19. apríla 2018 o nevyhovení námietke žalobkyne v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z., podanej proti úvodným podkladom na pozemky nachádzajúce sa v záhradkovej osade I. Q. XX-XX Š.

X. E. v kat. úz. Š.. Následne dňa 25. februára 2019 krajský súd uznesením č.k. 7S/158/2018-256 rozhodol o pribratí ďalších účastníkov do konania (bod 1.).

25. Kasačný súd ďalej zo súdneho spisu zistil, že pri doručovaní uznesenia č.k. 7S/158/2018-256 nastali závady, v dôsledku ktorých bolo potrebné vykonať lustráciu v Registri obyvateľov Slovenskej republiky. Vykonanou lustráciou bolo zistené, že V. O., nar. XX. T. XXXX, naposledy bytom Ž. XX, A., zomrel dňa XX. T. XXXX.

26. Nakoľko Krajský súd v Košiciach vydal uznesenie o pribratí ďalších účastníkov do konania až dňa 25. februára 2019, teda v čase, kedy uvedená fyzická osoba už nedisponovala procesnou subjektivitou (§ 35 ods. 1 SSP), čo malo za následok nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý nie je možné konvalidovať, teda účastníkom tohto súdneho konania sa nestala, kasačný súd nemal za potrebné zisťovať okruh do úvahy prichádzajúcich dedičov a s uvedenou osobou ďalej nekonal.

27. Zásadnou úlohou najvyššieho správneho súdu bolo posúdiť správnosť rozhodnutia krajského súdu, ktorým rozhodol o zrušení uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/158/2018-256 zo dňa 25. februára 2019, a to najmä z pohľadu, či krajský súd predmetné uznesenie odôvodnil náležitým a dostatočne presvedčivým spôsobom, teda, či jeho odôvodnenie je možné považovať za preskúmateľné.

28. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu vidia kasační sťažovatelia v tom, že v jeho odôvodnení absentuje uvedenie dôvodu, pre ktorý krajský súd vydal bez návrhu účastníkov konania s odstupom viac ako dvoch rokov rozhodnutie, ktorým zrušil uznesenie o pribratí účastníkov do konania. Zároveň zdôraznili, že v predmetnom uznesení správny súd tiež opomenul uviesť zákonné ustanovenie Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého o tejto otázke rozhodol, teda samotný zákonný podklad, z ktorého odvodil možnosť vydania zrušujúceho uznesenia.

29. Na úvod kasačný súd uvádza, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 SSP. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu potom musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

30. Kasačný súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti aj nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 741/06, podľa ktorého „odôvodnení rozhodnutí soudu jednajícího a rozhodujícího ve správním soudnictví, z něhož nelze zjistit, jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodné skutečnosti, nevyhovuje zákonným požadavkům kladeným na obsah odůvodnění a v konečném důsledku takové rozhodnutí zasahuje do základních práv účastníka řízení, který má nárok na to, aby jeho věc byla spravedlivě posouzena. Soudy jsou povinny svá rozhodnutí řádně odůvodnit; jsou povinny též vysvětlit, proč se určitou námitkou účastníka řízení nezabývaly (např. proto, že nebyla uplatněna v zákonem stanovené lhůtě). Pokud tak nepostupují, porušují právo na spravedlivý proces garantované čl. 36 odst. 1 Listiny“.

31. Kasačný súd vo vzťahu k vytýkanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia krajského súdu uvádza, že s existenciou tejto vady je potrebné sa zaoberať najmä v kontexte skúmania určítosti a zrozumiteľnosti právneho posúdenia prejednávanej veci. Pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej správny súd podriadi skutkový a právny stav veci pod príslušnú právnu normu. Relevantné skutkové okolnosti a právne argumenty v prejednávanej veci sú myšlienkovým postupom správneho súdu podradené pod hypotézu právnej normy, ktorá sa má v danej veci aplikovať. V odôvodnení správny súd odcituje túto právnu normu a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlí, ktoré zo skutkových okolností a právnych argumentov odôvodňujú aplikáciu práve tejto právnej normy. Správny súd sa tiež vyjadrí, ako túto právnu normu interpretuje.

32. Uvedené náležitosti právneho posúdenia však v napadnutom rozhodnutí krajského súdu v plnej miere absentujú. Krajský súd vyslovil, že v danom prípade, vychádzajúc z predmetu konania, neboli splnené podmienky pre pribratie osôb, špecifikovaných v odôvodnení napadnutého uznesenia, do konania ako účastníkov. Konštatovaný záver však nevyhodnotil v tom smere, na základe akého zákonného ustanovenia takto postupoval. Kasačný súd preto nemá možnosť posúdiť, či došlo k reálnemu naplneniu dôvodu na zrušenie predmetného uznesenia.

33. Podľa názoru kasačného súdu je správny súd povinný dbať na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé a taktiež preskúmateľné z pohľadu kasačného súdu. Ak správny súd rozhodne o zrušení uznesenia vydaného v prejednávanej veci, pričom opomenie uviesť ustanovenie právnej normy, podľa ktorej predmetné rozhodnutie zrušil, neostáva kasačnému súdu nič iné, ako priznať relevanciu námietke kasačných sťažovateľov o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia správneho súdu, ktorá spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu, čo má za následok vadu konania v zmysle § 440 ods. 1 psím. f/ SSP a jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť v zmysle § 462 ods. 1 SSP na ďalšie konanie.

34. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať v prejednávanej veci vo vyššie naznačenom smere. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 3 SSP správny súd.

35. Na margo veci najvyšší správny súd uvádza, že pri stanovení okruhu účastníkov kasačného konania nevychádzal z uznesení č.k. 7S/158/2018-363 zo dňa 13. septembra 2021 a č.k. 7S/158/2018-408 zo dňa 25. marca 2022, nakoľko tieto doposiaľ nenadobudli právoplatnosť.

36. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.